

LOGEION

A Journal of Ancient Theatre

Κανόνες Λειτουργίας:

(1) Στο περιοδικό δημοσιεύονται αμιγώς επιστημονικά κείμενα. Δεν επιτρέπεται η δημοσίευση κειμένων που περιέχουν προσβλητικούς χαρακτηρισμούς, σχόλια ή υπαινιγμούς για ζώντα πρόσωπα. Οποιαδήποτε κριτική άποψη είναι δημοσιεύσιμη, όσο αρνητική και αν είναι, εφόσον αναφέρεται σε έργα ή απόψεις και εφόσον το ύφος της δεν απάδει προς τον επιστημονικό χαρακτήρα του περιοδικού.

(2) Τα κείμενα αποστέλλονται σε δύο (2) αντίτυπα (είτε ως δακτυλόγραφα είτε ηλεκτρονικώς), στο ένα από τα οποία θα πρέπει να έχει απαλειφθεί το όνομα του συντάκτη, καθώς και οποιαδήποτε ένδειξη που θα μπορούσε να υποδηλώνει την ταυτότητά του. Αφού διαπιστωθεί κατ' αρχήν ότι το κείμενο έχει επιστημονικό χαρακτήρα, ο υπεύθυνος έκδοσης το αποστέλλει (στην εκδοχή που δεν περιέχει στοιχεία για τον συντάκτη του), ανάλογα με το κείμενο και κατά την κρίση του, είτε (α) απευθείας στα μέλη της συντακτικής επιτροπής, η οποία αποφασίζει κατά πλειοψηφία για τη δημοσίευσή του (ζητώντας ενδεχομένως βελτιώσεις ή αλλαγές), είτε (β) πρώτα σε έναν 'ανώνυμο εισηγητή' (anonymous referee), κατά το δυνατόν ειδικό σε διεθνές επίπεδο στη σχετική επιστημονική περιοχή, και εν συνεχεία κοινοποιεί την άποψη του 'ανώνυμου εισηγητή' στη συντακτική επιτροπή, προκειμένου αυτή να αποφασίσει.

(3) Σε περίπτωση που η απάντηση είναι αρνητική, δεν παρέχεται στον συντάκτη του κειμένου, πέραν των όσων γραπτώς έχει αποστείλει ο 'ανώνυμος εισηγητής', οποιαδήποτε περαιτέρω εξήγηση για τους λόγους της απόρριψης ή τη διαδικασία. Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται.

(4) Σε κάθε συγγραφέα αποστέλλεται το κείμενο πριν από την ηλεκτρονική και την έντυπη δημοσίευση για την τελική διόρθωση.

(5) Στους συγγραφείς των οποίων δημοσιεύεται το κείμενο αποστέλλεται ο τόμος του περιοδικού και ηλεκτρονικό ανάτυπο.

Γραμματειακή υποστήριξη: ΑΛ. ΜΠΕΡΤΣΟΥΚΛΗ (μέλος Ε.Τ.Ε.Π.), τηλ.: 2610/969900, Fax: 2610/969370, bertsukl@upatras.gr

Κείμενα για δημοσίευση θα πρέπει να αποστέλλονται σε 2 αντίτυπα (βλ. παραπάνω «Κανόνες Λειτουργίας» αρ. 2) είτε ηλεκτρονικώς στον υπεύθυνο έκδοσης (tsitsiridis@upatras.gr) είτε στην ταχυδρομική διεύθυνση:

Τμήμα Θεατρικών Σπουδών
(περιοδικό «ΛΟΓΕΙΟΝ»)
Πανεπιστήμιο Πατρών
26 500 Ρίον / Πάτρα

ΟΔΗΓΙΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

Τελική Μορφή

— Τα κείμενα (σε μονοτονικό ή πολυτονικό) θα πρέπει να είναι γραμμένα με στοιχεία 12 στιγμών, σε διπλό διάστιχο παντού και να μην υπερβαίνουν τις **8.000** λέξεις, συμπεριλαμβανομένων των υποσημειώσεων (για οποιαδήποτε υπέρβαση θα πρέπει να υπάρχει προηγούμενη συνεννόηση). Τα ‘σημειώματα’ για το Β΄ Μέρος (“Σύμμικτα”) δεν πρέπει να υπερβαίνουν τις **2.000** λέξεις. Η αρίθμηση των υποσημειώσεων πρέπει να είναι ενιαία.

— Φωτογραφίες (ασπρόμαυρες), σχέδια, πίνακες κλπ. που είναι απαραίτητα για την κατανόηση του κειμένου πρέπει να παραδίδονται έτοιμα για εκτύπωση (σε μορφή αρχείων .TIF(F), .JPG ή .EPS), ώστε να μην απαιτείται περαιτέρω επεξεργασία. Η ελάχιστη απαιτούμενη ανάλυση των φωτογραφιών είναι 300 dpi. Οι φωτογραφίες με τις αντίστοιχες λεζάντες πρέπει να παρατίθενται στο τέλος του κειμένου. Ο συγγραφέας θα πρέπει να έχει ο ίδιος εξασφαλίσει – όπου απαιτείται – τα πνευματικά δικαιώματα.

— Ο συγγραφέας, αφού επιφέρει τις απαιτούμενες αλλαγές, παραδίδει για δημοσίευση το κείμενό του σε ηλεκτρονική μορφή (σε CD-ROM ή μέσω του διαδικτύου), η οποία συνοδεύεται από εκτύπωση του κειμένου. Στην ηλεκτρονική του μορφή το κείμενο πρέπει να είναι γραμμένο σε αρχείο Word (ή RTF), με γραμματοσειρά Unicode (κατά προτίμηση Times New Roman) και να έχει την ελάχιστη δυνατή μορφοποίηση.

Παραθέματα

Τα παραθέματα από τα αρχαία ελληνικά και τα λατινικά θα πρέπει να είναι **πλαγιασμένα** αλλά χωρίς εισαγωγικά. Παραθέματα από νεότερα έργα θα πρέπει να δηλώνονται με **(ανωφερή)** εισαγωγικά: “ ”, εάν πρόκειται για πεζά κείμενα, ή με εισαγωγικά και πλαγιασμό, εάν πρόκειται για ποιητικά κείμενα. Παράθεμα εντός κειμένου που έχει τεθεί εντός εισαγωγικών δηλώνεται με μονά ανωφερή εισαγωγικά: ‘ ’. Εκτενή παραθέματα τίθενται **εν εισθέσει (χωρίς εισαγωγικά)**. Η παράλειψη μέρους του παραθέματος δηλώνεται με τρεις τελείες εντός ορθογώνιων αγκυλών: [...]. Στους αριθμούς αντί του ενωτικού (π.χ. 25-6) χρησιμοποιείται η **μεσαία παύλα** (η dash, π.χ.: 25–6).

Παραπομπές σε παλαιότερα κείμενα

Οι βραχυγραφίες, τόσο για τα αρχαία κείμενα όσο και για τα νεότερα έργα, πρέπει να ακολουθούν, mutatis mutandis, το LSJ⁹ και το OCD³, με μικρές (όπως γίνεται συνήθως) τροποποιήσεις: π.χ. *Αισχ.*, *Σοφ.*, *Ευρ.* (όχι απλώς *Α.*, *Σ.*, *Ε.*). Οι παραπομπές θα πρέπει να έχουν την εξής μορφή:

Όμ. *Ιλ.* 9.2–5· *Αρ. Σφ.* 566–7· *Πλάτ. Πολ.* X 599b 3–7· *Αριστ. Πουητ.* 9.1451^b5–6· *Παυσ.* Π 3.2· [Θεοκρ.] 27.43· *Καλλίμ. απ.* 251 Pf. (= *Εκάλη* 35 Hollis)· *Φιλήμ.* T 2 K.–A.· *FGrHist* 115 F153· *IG I³* 107· *P.Oxy.* 3535 απ. 1(a) στηλ. ii 25· *SEG* xxvi 576.15.

Οι παραπομπές σε βιβλία (μόνον) θα πρέπει να γίνεται με τη χρήση ρωμαϊκών αριθμών (βλ. παραπάνω Πλάτ. και Πaus.).

Σε θεατρικά έργα θα πρέπει να αποφεύγεται η χρήση ρωμαϊκών αριθμών για πράξεις και σκηνές (π.χ. *Σαίξπηρ, Ερρίκος IV* 3.3.127–28· *όχι: Σαίξπηρ, Ερρίκος IV, III iii 127–28*). Για τα νεότερα έργα θα πρέπει να προτιμάται η βραχυγραφημένη αναφορά στην έκδοση, της οποίας τα πλήρη στοιχεία θα πρέπει να αναφέρονται είτε στην πρώτη υποσημείωση είτε στη Βιβλιογραφία. Π.χ.: *I. Καμπανέλλης, «Ο δειπνος» (= Θέατρο, ΣΤ΄) 37–40.*

Βιβλιογραφικές παραπομπές. Είναι δυνατή η επιλογή μεταξύ δύο συστημάτων:

- (A) Η παραπομπή γίνεται σύμφωνα με το σύστημα ‘συγγραφέας-χρονολογία’ (author-date system). Π.χ.: Bieber (1961) 293 σημ. 6· Sifakis (2001b) 149· Χατζηπανταζής (2003) 37.

Στο τέλος της εργασίας υπάρχει βιβλιογραφικός κατάλογος, στον οποίο η αναγραφή των τίτλων γίνεται ως εξής:

- Bieber, M. (1961), *The History of the Greek and Roman Theater*, 2η έκδ., Princeton.
Sifakis, G. M. (2001a), “The Function and Significance of Music in Tragedy”, *BICS* 45, 21–35.
Sifakis, G. M. (2001b), *Aristotle on the Function of Tragic Poetry*, Ηράκλειο.
Taplin, O. (1999), “Spreading the Word through Performance”, in S. Goldhill – R. Osborne (eds.), *Performance Culture and Athenian Democracy*, Cambridge, 33–57.
Χατζηπανταζής, Θ. (2003), *Η ελληνική κωμωδία και τα πρότυπά της στο 19^ο αιώνα*, Ηράκλειο.
Ziegler, K. (1937), “Tragoedia”, *RE* VI A 2, 1899–2075.

- (B) Η παραπομπή αναγράφεται την πρώτη φορά πλήρως και κατά το πρότυπο των παραπομπών που υπάρχουν στο παρακάτω παράδειγμα:

⁹ M. Bieber, *The History of the Greek and Roman Theater*, Princeton ²1961, 59· M. Carlson, *Theories of the Theatre. A Historical and Critical Survey, from the Greeks to the Present*, expanded ed., Ithaca/London 1993, 219 σημ. 1· A. Grafton, *Η υποσημείωση. Μια παράξενη ιστορία*, μτφρ. Γ. Μαγγίνη, Αθήνα 2001, 25· W. Puchner, «Zur Geschichte der antiken Terminologie im nachantiken Griechisch», *WS* 119 (2006) 78· X. Δεδούση, *Μενάνδρου Σαμία*, (Ακαδημία Αθηνών, Βιβλιοθήκη Α. Μανούση, 8) Αθήνα 2006, 70*· U. von Wilamowitz-Möllendorff, «Lesefrüchte», *Hermes* 59 (1924) 249 (= *Kl. Schr.* IV 343)· E. Hall, «Visible Women: Painted Masks and Tragic Aesthetics», στην ίδιας: *The Theatrical Cast of Athens. Interactions between Ancient Greek Drama and Society*, Oxford 2007, 140.

Τις επόμενες φορές παραπέμπει κανείς στην πρώτη αναφορά, όπως στο παρακάτω παράδειγμα:

¹¹ Bieber, ό.π. (σημ. 9), 293· Hall, ό.π. (σημ. 9), 101.

Εναλλακτικά μπορεί να μην χρησιμοποιεί κανείς την ένδειξη «ό.π.», αλλά να επαναλαμβάνει μία ή δύο λέξεις του τίτλου. Π.χ.:

¹¹ Bieber, *History*, 293 [όχι: Bieber, M., *The History of the Greek and Roman Theater*, ό.π., σ. 293].

Η αναφορά σε εκδοτικό οίκο γίνεται μόνον εφόσον υπάρχει ιδιαίτερος λόγος, διαφορετικά παραλείπεται. Ο εκδοτικός οίκος σε αυτές τις περιπτώσεις τίθεται κανονικά πριν από τον τόπο έκδοσης (π.χ.: R. Schechner, *Performance Theory*, revised ed., Routledge, London/New York 1988). Εφόσον επιδιώκεται λεπτομερής καταγραφή των βιβλιογραφικών στοιχείων (ιδιαίτερα παλαιότερων βιβλίων), τα στοιχεία παρατίθενται με τη σειρά που αναγράφονται στη σελίδα τίτλου (π.χ.: Ανδρέας Νικολάρας, *Τρεις γαμβροί και μία νόμφη. Κωμωδία εις πράξιν μίαν, διδαχθείσα το πρώτον από της εν Αθήναις σκηνής, εν Αθήναις, εκ του τυπογραφείου Α. Κτενά, 1877*).